

Sunuş

“İleti-ş-im” dergisinin 40. sayısı bizler için özel bir sayı. Bu hazırlanırken dergimizin 20. yılını kutluyoruz. Bu vesileyle ilk sayıdan bugüne dergimize emek veren tüm editörlerimize, hakemlerimize, yazarlarımıza ve okuyucularımıza teşekkür ediyoruz. Bir akademik dergiyi istikrarlı bir şekilde yayınlamak, geliştirmek çok yoğun emek isteyen bir süreç. Gururlandığımız kadar hatalarımızdan da ders çıkarmaya çalışıyoruz. Bu kutlamayı vesile ederek bu sayıda bir soluklanmak, “neredeyiz” diye bakmak, “ne yapabiliriz” diye düşünmek istedik ve akademik dergilerin işlevini sorgulayan bir dosya hazırladık. Yaşadığımız ancak yalnızca bize özgü olmayan sorunları çerçeveleyen altı soru belirledik, dünyadan ve Türkiye’den seçtiğimiz sekiz araştırmacıya sorduk. Bizim için çok öğretici olan bu çalışmadan çıkardığımız en önemli sonuç böyle bir tartışmaya ne kadar ihtiyaç olduğuydu. Sorunlarımız ortak, nedenlerini analiz edebiliyoruz ancak çözüm için hep birlikte düşünmeli, sınırların ötesinde tartışma ve dayanışma ağları oluşturmalıyız. Konuyu çok sınırlı bir çerçevede ele alabildiğimiz dosyamızın daha derin ve kapsayıcı tartışmalara kapı aralmasını umuyoruz.

Dosyanın ardından araştırma makalelerimizi ilginize sunuyoruz. Bu sayıda farklı olarak toplumsal belleğe katkı sunmalarının yanı sıra ekonomik, kültürel ve sosyal dönüşüm çerçevesinde kenti konu alan üç makalemiz var. İlk makalede Mehtap Özsoy Kamu İktisadi Teşebbüsleri’nde sosyal hakların bir parçası olarak kurulan işçi sinemalarını inceliyor. “Ereğli Kömür İşletmeleri- Armutçuk- Kandilli Maden Bölgesi’nde Sosyal Hak Olarak Sinemaya Gitmek ve Armutçuk İşçi Sineması” başlıklı makalede Özsoy, Armutçuk Bölgesi özelinde sinema izleme deneyimini sözlü tarih yöntemi ve fotoğraflar aracılığıyla ele alıyor; ticari sinemadan farklı konumlanan işçi sinemalarının kültürel ve sosyal yaşama sunduğu katkı kadar, mühendisler-madenciler, lojman hakkı bulunanlar ve bulunmayanlar arasında sınıfsal farkı deneyimler üzerinden ortaya koyuyor. Dahası, belki de en önemlisi, toplumsal belleğimize sunduğu katkının yanında “yaşanabilir kent hakkı” talebini sinemalar üzerinden yeniden dile getiriyor.

Ayşenur Ölmezses ve Serhat Güney’in “Mekansal Anlatılarda His Yapılarının Araştırılması: Kadıköy Örneği” başlıklı makalesi ise İstanbul’un en eski semtlerinden olan ve günümüzde bir cazibe merkezine dönüşen Kadıköy’ü kurgu edebi eserler ve hatıratlarda ortaklaşan örüntüler ve hisler üzerinden inceliyor. Yazarlar, Kadıköy’ü

denizle ilişkisi, sosyal ve düşünsel yapısı, topluluk ilişkileri, güçlü kadın karakterleri ve tarihle kurduğu bağ gibi temalar üzerinden güncel mek nsal dönüşümlerle ilişkilendiriyor, günümüz kent yaşamı dinamikleri ile nasıl müzakereye girdiğini tartişıyor.

Alışılageldik araştırma makalelerinden farklı bir yol izleyen "Her Dönemin Bekleme Odası: Görünmez Kent Tarlabası"nda yazarlar Bediz Yılmaz ve Didem Danış Italo Calvino'nun Görünmez Kentler kitabının kılavuzluğunda semtin sokaklarında dolaşıyorlar. Nitel keşfedici yöntemle yapılan araştırma kurulduğu dönemden bu yana, alt sınıfların ve giderek dışlanmışların mek ni olma özelliğini sürdüren Tarlabası'nın toplumsal ve mek nsal dönüşümünü, çeşitlilik ve par alılıkla tarif edilen kaleyskopik manzarasını yansıtmayı amaçlıyorlar.

Kent araştırmalarının ardından sosyal medya platformlarını odağına alan üç makalemiz bulunuyor. "Neoliberal Zamanlarda "Hik ye"nin Büyüsü ve Cazibesini Wattpad  zerinden Okumak" başlıklı makalesinde Burcu şenel Alpuğan bir dijital hik ye okuma-yazma platformu olan Wattpad üzerinden hik yenin nasıl metalaştığını, neoliberal kapitalizmin toplumun yapıtaşı olan hik yelere nasıl sızdığını araştırıyor. şenel Alpuğan'ın doktora tezine dayanan bu araştırma hik ye anlatıcılığının dönüşümüne örnekler üzerinden eleştirel bir bakış sunuyor.

Julie Alev Dilmaç'ın "Rest in Peace' (R.I.P.): Faire et dire son deuil dans le monde num rique" başlıklı makalesi dijital ortamda değişen yas tutma ve anma ritüellerine odaklanıyor. Dilmaç, "R.I.P"le kısaltılan, "Huzur içinde yat" şeklinde Türkçeye çevirebileceğimiz yaygın söylemin sorunlarına dikkat çekerken, ölümün dijital estetiğini ve yeni iletişim teknolojileriyle nasıl bir gösteriye dönüştüğünü tartişıyor.

Gündelik yaşamın kapitalizmle nasıl bir gösteriye dönüştüğünden bahsedince aklımıza ister istemez bu konuya en vurucu eleştirilerden birini getiren Guy Debord geliyor. Son makalemizde Gülşah Sarıyıldız ve Hümeyra Uslu Circir, Debord'un "Gösteri Toplumu"ndan yola çıkarak Coca Cola şirketinin Youtube platformunda yayınlanan 15 reklamını analiz ediyor. Yazarlar "Guy Debord'un 'Gösteri Toplumu' Bağlamında Coca Cola için Oluşturulan Youtube Videolarının Betimsel Analizi"

başlıklı makalelerinde, incelenen reklamlar vasıtasıyla, boş zamanın ve eğlencenin nasıl metalaştığını, verilen mesajların tüketim alışkanlıkları ve davranışlarının dönüşümünde nasıl bir rol oynadığını anlamaya çalışıyorlar.